

Nr 37.

Ankom till riksdagens kansli den 3 maj 1945 kl. 3 em.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss ändring i lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 300, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har herr *Olovson* i Västerås hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till sådan ändring i ovannämnda lag att den som skadats till följd av olycksfall i arbete erhåller ersättning för kostnader, som uppkomma därigenom att han måste åtföljas av vårdare under resor från och till läkare eller anstalt.

Beträffande motiveringen för yrkandet får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen ha på begäran av utskottet yttranden avgivits av riksförsäkringsanstalten, försäkringsrådet och De ömsesidiga socialförsäkringsbolagens förening.

Enligt 6 § olycksfallsförsäkringslagen skall till den skadade utgivas bl. a. ersättning för erforderlig läkarvård jämte läkemedel och andra till arbetsförmågans höjande eller eljest till lindrande av menliga följder av olycksfallet nödiga särskilda hjälpmedel, såsom kryckor, enklare konstgjorda lemmar, glasögon och dylikt.

Enligt vad *riksförsäkringsanstalten* meddelat i sitt yttrande över motionen har nämnda stadgande i praxis ansetts innebära, att jämväl erforderliga kostnader för den skadades resor till och från läkare eller sjukvårdsanstalt skola ersättas. I överensstämmelse härmed utginge även, därest på grund av den skadades tillstånd eller av andra skäl resa icke kunde företagas utan att den skadade biträdde av anhörig eller annan följeslagare, gottgörelse för nödiga kostnader för biträdets resor, kost och logi samt, i förekommande fall, skäligen ersättning för förlorad arbetsförtjänst. Det syfte motionen avsåge vore alltså tillgodosett redan genom nu gällande lagstiftning. På grund härav hemställde riksförsäkringsanstalten, att motionen icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

På skäl, som överensstämma med de sålunda av riksförsäkringsanstalten anförda, hava jämväl *försäkringsrådet* och *De ömsesidiga socialförsäkringsbolagens förening* avstyrkt bifall till motionen.

I motionen refereras ett fall, i vilket ersättning för kostnad för vårdare, som medföljt skadad på resa, ej utgått. Enligt upplysning, som lämnats utskottet, hade detta berott därpå att framställning om dylik ersättning ej inkommit till riksförsäkringsanstalten. Sedan motionen väckts har sådan framställning gjorts, varefter riksförsäkringsanstalten tillerkänt den skadade gottgörelse för ifrågavarande kostnad.

Utskottet. Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen medgiver den nu gällande lagstiftningen, såsom den tolkas i praxis, ersättning i det av motionären angivna hänseendet. På grund härav får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 3 maj 1945.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit

från första kammaren: herrar *Norman*, *Holmbäck*, *Linder*, *Wisstrand*, *Forslund*, *Olof Carlsson*; *Björkman* och *Hallagård*;

från andra kammaren: fröken *Andersson*, herrar *Ryberg*, *Hermansson*, *Cruse*, *Holm*, *Larsson* i Östersund, *Lundberg* i Uppsala och *Osterman*.